

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Theoderichi Scithæ, qui contra Zenonem Arma ceperat, morte. Cap.
XXV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

Porro Palladio, episcopo Antiochiae morte extinto, & Flauiano in eius locum suffecto, Salomon, presbyter Antiochiae, mittit ab illo Alexandriam cum literis de communicando inter ipsos mutuò, ad Ioannem: illiusque respōsum per literas Flauiano requirit. Ioāne mortuo, alter Ioannes episcopus Alexandriæ deligitur. Atque hæ quidem res ad aliquot annos, quibus Anastasius gesuit imperium, (hic enim imperator Euphemiu episcopatu eiecit) ad huc modū progressæ sunt: quas quidem quo historia planior & magis perspicua redderetur, coactus sum ordine percēdere.

De Armati imperatricis Berinæ cognati interitu.

Caput XXXIII.

Zeno autem Armatum cognatum imperatricis Berinæ, quem à Basilisco ducem contra ipsum misum, *Armatum alias.* muneribus ad suas partes pellegerat, & sociū pro hoste efficerat, & Basiliscum filium eius Cæsarem Nicæam designauerat, de sententia Ili interficit. Nam Constantino polim profectus, & Armatum per dolum tollit è medio, & Basiliscum eius filium pro Cæsare sacerdotem creat: qui postea ad gradum episcopatus elatus fuit.

De Theodorichi Scithæ, qui contra Zenonem Arma ceperat, morte. Cap. XXV.

Per idem tempus Theoderichus, Scythia genere, cōtra Zenonem arma ferre parat, & copijs suis in Thracia collectis, bellum gerit aduersus Zenonem: agriisque omnibus, qui ante pedes iacebant, usque ad ostium Ponti vastatis, parum aberat, quin Constantinopolim cepisset, nisi quidam ex illius maxime necessarijs vehementer erga eum offensi, concilium de illo interimendo iniuissent: qui cum suorū intellexisset malevolentia, retulit pedē, atq; nō adeo multò post, in mortuorum numerū ascriptus est. Verum quo genere mortis occubuerit, dicā: quod ita habet. Pro castris eius hasta cuspidē bifida in sublimi suspensa fuit, more Barbarico. Deinde corpus suū agitare exercereq; cupiens, equum sibi adduci iubet. Tū absque mora (cuius

L 3 etiam

EVAGR. HISTORIAE

etiam in alijs rebus gerendis impatiens esse solet) in equū insilit . Equus autem, vtpote indomitus & ferox, cum non dum Theodoricus, pedibus vtrinque rite dispositis, firmè insideret, pedes anteriores tollit in sublime, ac posterioribus solum insistit erectus: adeo vt Theodoricus cum magna contentione cum eo luctaretur, & neque auderet eum freno, ne in ipsum caderet, retrahere, neque adhuc in sella firmè sederet, huc illucque sic volutaretur, vt hastæ suspensæ cuspidem vehementer agitaret: qui in eum impactus, latius grauiter vulnerauit . Inde igitur in lecto coactus decumbere, paucis post diebus ex eo vulnera perijt .

*De Martiano qui contra eundem bellum mouit,
& quid illi postea acciderit .*

Cap. XXVI.

His rebus confectis, Martianus cum Zenone inimicii has exercere cœpit: qui filius fuit Anthemij, qui Romæ imperauerat, affinis autem Leonis, qui ante imperium gesserat. Iste vbi Leontiam Leonis filiā minorem natu vxorem duxerat, tyrannidem occupare molitur. Ac pugna graui in palatio cōmissa, & multis vtrinque cadenti bus, Martianus aduersarios terga dare cogit: atque certe palatio potitus fuisset, nisi negocio, quod suscepserat, in cōstīnum dilato, oblatā occasiōne omisisset. Nā occasio præceps est: quæ vt cum ad pedes accedit, forsitan capi potest, sic cum quasi è manibus elapsa est, in sublime subuolat, ridequæ insequentes: ac de reliquo omnem aditum ad se illis penitus præcludit. Itaque qui fingendi pingendiq; artem norunt, solent quidem in illius sincipite cōmā adhibere, in occipiti velut abradere ad cutem: scitè admodum innuentes, quod dum adhuc à tergo est, ab illis, qui cōmā eius prehendunt, teneri potest: verū vbi à fronte est, penitus auolat, nihil habens, quo à persequente capi queat. Quod plane euenit Martiano, qui vt tempus oportunum sibi datū amisit, sic idem ipsum de cætero reperire non potuit. Nam postero die à suis proditus, & relictus solus, confugit ad templum sanctorum apostolorum: indequæ viabstractus,

Cels.